

STUDENTEN WEEKBLAD

13^e Jaargang.

No. 10.

HOOFDREDACTEUR: J. E. A. DE VOGEL.
REDACTEURS: H. TH. BAART DE LA FAILLE, C. TELLEGEN,
NOTODININGRAT, A. DE JONGH, W. F. A. ROËLL, E. HIJMANS.
VAST MEDEWERKER IN ZAKE STUDIEBELANGEN: J. C. M. WIJSMAN.

Vrijdag

2 Dec. '10.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is /3,50, bij vooruitbetaling /3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JR.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vòor Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het eerstvolgend nummer gewenscht is, aan dat van den hoofdredacteur: v. Leeuwenhoeksingel 17.

Delftsche Studenten-Almanak 1911.

Inzenders van Mengelwerk onder motto: S., F., B. J., A. D. A. R. en schrijver van „Avond en Maneschijn” worden verzocht spoedig hun namen aan de Redactie bekend te maken, ter bespreking van hun inzendingen.

Inhoud.

Het besluit van den Senaat, door I. Hartogs.
Wetsvoorstellen, door T.
Het Technisch Studenten-Tijdschrift, door Suyver.
Technisch Studenten-Tijdschrift, door Bruno.
Verkeerd begrepen, door A. J. K.
De Nederlandsche Vakbeweging. — Lezing gehouden door J. v. d. Tempel voor de Soc.-Dem. Stud.-Club.
Ongeloof, door H. C. Duijvendak.
Verlangen naar Leven, door C. W.
Gebed! door C. H. C.
Openbare vergadering van de Studenten-Vereeniging ter behandeling van Ethische en Godsdienstige vraagstukken.
Delftsche Studenten-Schaakclub.
Tolstoyfonds.
Open brief aan de Redactie van het S. W., door T.
Weekverslag.
Studiebelangen.
Technische Hoogeschool.
Berichten en mededeelingen.
Boekbespreking.
Correspondentie.
Agenda.

Het besluit van den Senaat.

„Le garde meurt, mais ne se rend pas”

In de eerste plaats een woord van warme hulde aan den afgetreden Senaat voor zijn moedige houding in de laatste Corpsvergadering. Het doet ons jong hart goed, als wij zien, dat daar van onze makkers zijn, die metterdaad tonen wat over te hebben voor hetgeen hun overtuiging is. Maar diep smart het ons als wij bedenken, wat de eigenlijke oorzaak is geweest van hun besluit.

Hij meende met zijn wetsvoorstellen niet alleen de belofte te vervullen bij zijn optreden gedaan, maar ook, en m. i. terecht, de overtuiging van de grote meerderheid der corpsleden te codificeren. Op de slecht bezochte corpsvergadering werd zijn voorstel met betrekkelijk grote meerderheid *) verworpen; verworpen door de walgelijke laksheid van een troep lameligen, die wel den mond vol hebben en schetteren over de slechte wetsbepalingen, corpstoestan- den, vriendjesbesturen en een meer democratische regeling van de verkiezingen; maar als men hen vraagt enige moeite te doen, zich enige opoffering te getroosten (een uurtje tijdsverlies of een reisje uit Den Haag is toch zo erg niet?)

*) Noot van de Redactie. Deze meerderheid was 7 stemmen.

om te getuigen voor hun met zoveel valse pathos verdedigde gevoelens; dan ho maar! dan laat Jan Salie zijn kastanjes liever door een ander uit het vuur halen.

Ik behoor heus niet tot diegenen, die er over smalen, als een candidaat gekozen wordt met hulp van „de heren uit Den Haag”. Als maatschappelijke en financiële toestanden hen niet veroorloven in Delft te wonen, hen niet toelaten meer gebruik te maken van de voordelen, die onze sociëteit ons biedt, dan spijt dit ons om hunnentwille, maar wij ontzeggen hen daarom niet het recht hun stem uit te brengen in die richting, die hen in het waarachtig belang van vereniging of Corps het meest gewent voorkomt.

Maar nu blijkt, dat zij dat alleen doen of hebben gedaan om anderen, die dan toch in ieder geval — zij het ook anders dan wij wensen — tonen wat over te hebben voor Corps en Verenigingen, een hak te zetten, de pest in te jagen en dat liefst zonder enige opoffering. „Ach, als je toch hier bent om college te lopen kan je best even gaan stemmen om zo'n klikvent er uit te houden”. Ne, als dat hier de democraten zijn, dan God bewaar me voor m'n vrienden. Schande over hen, die op hun geweten hebben de moeilijkheden, die het gevolg zullen zijn van het heldhaftig besluit van den Senaat.

Nogmaals hulde aan den Senaat van ons jaar, waar we trots op kunnen zijn, want gedurende zijn gehelen bestuurs- tijd, van het begin tot het eind, heeft hij getoond een Senaat niet van woorden, maar van daden te zijn.

I. HARTOGS.

Wetsvoorstellen.

Over organiseren in de studentenwereld, (naar aanleiding van de voorstellen van wetswijziging van den Senaat).

Vervolg I.

(Vervolg op artikel in S. W. van 18 Nov. 1910, derde blad onder het hoofd „Wetsvoorstellen”).

Ook wat het tweede punt betreft, ¹⁾juich ik het streven van den Senaat om het beheer der corpsverenigingen terstond na afloop van een corpsjaar in orde te doen brengen en dan tevens de Verificatie-Verslagen in October te doen opmaken, zeer toe.

Maar ik heb bezwaar, dat de corpswet de besturen der verenigingen dan tevens verplichten zal om begrotingen voor het komende jaar op te maken, want dit is in het algemeen niet het juiste tijdstip. Eene begroting heeft alleen zin als de plannen vast staan.

Dikwijls wisselen de bestuursleden na October en het nieuw-gekozen bestuur zal toch moeten vaststellen wat de vereniging dat jaar voor bijzonders gaat ondernemen.

Laat men het oude bestuur de begroting opmaken, dan is er alle kans, dat dit minder degelijk geschiedt dan door het nieuwe, dat er naar werken moet. En ook is het allerminst gewenscht, dat een aftredend bestuur zijne opvolgers aan handen en voeten bindt door het doen vaststellen in

¹⁾ Het eerste punt handelde over Vrije-candidaatstelling, in het bijzonder waarschuwend tegen afschaffing van officieele Senaats-candidaten.

de ledenvergadering van eene begrooting, die misschien niet strookt met het inzicht en het beleid van het, nog te kiezen nieuwe bestuur.

Dat nieuwe bestuur ziet zich dan gedwongen de begrooting te herzien, wat weer noodwendig aanleiding is tot veel omslag van vergaderingen.

Deze bepaling van het Senaatsvoorstel is onpractisch.

Elke vereeniging moet voor zich zelf weten, in hoeverre zij het opmaken van begrootingen wenschelijk acht; de corpswet moet ze hierin niet bedillen. Voor sommige vereenigingen, bijv. voor kleine, is zelfs het opmaken van eene begrooting absoluut onnoodig. Wel is zeer goed als het loffelijk voorbeeld van dezen Senaat ook later gevolgd wordt, om een moreele drang op de Vereenigingsbesturen uit te oefenen, wat betreft het goed doordacht opzetten van feesten en andere bijzondere plannen, en te bepalen dat eventueel bestaande begrootingen van uitgevoerde- of nog-uit-te-voeren plannen bij het Verificatieverslag overgelegd worden, bij wijze van verantwoording van het bestuursbeleid.

Het strekt het Corps tot eer, dat zoovelen met zorg een goed beheer in de hand trachten te werken; er is al veel bereikt en op den duur kan er zeker nog veel meer bereikt worden, inzake eenvoudig en doelmatig beheer.

Het corpswetsartikel der Verificatie-Verslagen heeft deze goede strooming bewerkt, maar laat men er nu voor waken, dat men niet door teveel eischen (bijv. van begrootingen te onpas) de animo ontzenuwt en niets overhoudt op den duur.¹⁾

Wij zouden ook onrecht doen aan latere besturen, wanneer wij twijfelden, dat ook van hen een vrij en krachtig initiatief zal uitgaan, met ruime toewijding.

Tot zoover over de Senaatsvoorstellen.

II

Eene greep hier en daar.

In het Corps. De voorzitter van den Senaat sprak in zijne inauguratie-rede twijfel uit of de donderjolen in hun tegenwoordigen vorm nog reden van bestaan hebben, Ik begreep dien twijfel, toen ik mij herinnerde, dat onze voorzitter die vroolijke nachten te lang rekte. Eens werd zelfs de groenenlijst eerst om half vijf afgelezen; en daarna werkte de twijfelende het naar huis gaan van vermoeide groenen, die zulks zeer wenschten, *nog tegen*; terwille van *oud-senatoren!*

Het had van meer organiseerend talent getuigd als de donderjool geëindigd was, zoodra ze min of meer verliep. Na drie uur toch is meestal ook de geestkracht der studenten in hoofdzaak uitgeput en het is van velen verstandig dan naar huis te gaan.

Ik zou den Senaat onrecht aandoen, indien ik niet bij de kritiek op dit bepaalde, op zich zelf staande geval op den voorgrond stelde de vele toewijding, die de Senaat in den groentijd betoonde; de goede richting, waarin hij stuurde, waardoor zijn beleid in die dagen veel waardeering mocht ondervinden.

Het laatste lustrum moet, hoezeer men ook het talent der kunstenaars moet bewonderen, uit een oogpunt van studenten-organisatie als een volslagen fiasco aangemerkt worden.

Een corpsverslag in 2de editie, door de Almanak-redactie²⁾ aanvaard, looft zeer terecht veel van het gewrochte dat het corps toch niet mag verblinden. Zelfkennis van het corps is in dezen uiterst nuttig en doelmatig. Het bewustzijn van eigen fouten is een eerste eisch om ze later te voorkomen.

Van het lustrum kom ik vanzelf op de *napret!*

Glimlach niet lezer, wanneer ik hiermee den arbeid bedoel van hen, die trachtten, naar hun beste weten, door het ontwerpen van eene doelmatige regeling der lustrum-voorbereiding, -opzet, -uitvoering en afwikkeling, zoo'n fiasco voor een volgend maal te voorkomen.

Het was de wensch van de commissie, die dezen arbeid gedaan had, dat hare voorstellen terstond den corpsleden zou worden bekend gemaakt. Door bespreking bij stukjes en beetjes in het S. W. kan zij dan hare beginselen nader

¹⁾ Of de Corpswet hier maakt tot een Carberus, die den bestuurderen belet Delft te verlaten.

²⁾ De Almanak-redactie heeft met het Corpsverslag niets te maken, dit gaat slechts den Secretaris en de Corpsvergadering aan.
Corr.

toelichten en ingang doen vinden, belangstelling wekken. De Senaat echter sloot zich op in Senaatskamer. In plaats van te trachten uiteenloopende meeningen (dikwijls slechts eene zaak van indeeling en redactie) nader tot elkaar te brengen, verhaspelde hij de toegezonden voorstellen zonder zelfs de ontwerpers goed te raadplegen en op de hoogte te zijn van het „waarom“ der bepalingen. De Senaat wilde er liever „iets van zijn eigen“ in brengen, en zond het „verminkte“ den corpsleden toe.

Voor eenen storm in de Commissie zwichtte de Senaat en zond veel te laat de oorspronkelijke rapporten nog rond.

In het midden van de Commissie was er gewerkt om de leiders der lustrumviering de vrije hand te laten, door slechts vast te leggen *waar* en *wanneer* initiatief noodzakelijk was, steeds zorgvuldig den aard van zulk initiatief aan *dan* geldende omstandigheden en inzichten overlatend; en gestreefd om in de hand te werken, dat de meest geschikte menschen (zij, die het beste plan in elkaar hadden gezet) de leiding in handen zullen krijgen.

Och, er kwam wel „iets“ van terecht, maar zonder het *eigen* van den Senaat zou het *veel meer* zijn geweest.

Moet de kans dat latere lustrum-leiders beter hun voordeel met den arbeid der Commissieleden doen, verkeken worden geacht?

De Kroeg. Een Kroegbestuur, dat het denkbeeld om goedkope koffietafels, bijv. op de eetzaal, aan te richten — reeds lang vóór heden gewenscht en bedacht — tot een feit maakte, zou zeker een goed organisator zijn. Vooral met het oog op spoor-studenten; het zou van goed organiseerend inzicht getuigen, indien men deze belangrijke categorie meer in het corpsleven wist te trekken.

Niet om de winst der verteringen, maar omdat corps en kroeg de dienaren van hunne leden moeten zijn.

Een kring, die zeer veel verteert en overmatig hooge saldo's heeft wordt als voordeelig voor de kroeg aangemerkt. Zou het niet *nog* voordeeliger zijn als *meer* kringen met minder *overmatige* saldo's zich onder de feestenden mengden, zoowel wat de winst (en spoedige betaling) als wat de opgewekte, onbezorgde geest betreft. *Eens* gaat de spontaniteit van iemands feesten verloren en wil hij ze dan toch *kunstmatig* behouden, dan is er alle kans dat ze ontaardt in hinderlijke vlegelachtigheid. Vorige jaren hebben ook dit bewezen.

Het zou inderdaad van *veel organiseerend talent* getuigen, wanneer het een kroegbestuur lukte om kringen, tot nu toe bestempeld met het gevreesde merk: „*obsuur*“, sympathiek los te krijgen; en om ook voor hen de „*Dispuutkamer*“ tot een heiligdom te maken!

We gaan zeker in deze dagen in de goede richting!

Ook de inrichting van iemand's woning is eene zaak van organisatie. Het brengt me op *verbouwing van de kroeg*, de studenten-woning bij uitnemendheid.

Voorzaal, vestibule met garderobe enz., en *Sherry-wagen* wil ik bezien.

Zal eene zaal gezellig zijn, dan moet hare ruimte min of meer symmetrisch en gelijkmatig gebruikt worden, met eenige duidelijk sprekende centra. *Het* centrum van gezelligheid in de voorzaal is het haardje. De ruimte daartegenover gelegen, bij de groote dubbele deur, is een tochthoek als die deur als toegang gebruikt wordt. Ook wanneer men die deur gesloten houdt is die hoek minder gezellig. Bouwt men nu op de plaats van die deur een tweede haardje, dan krijgt men 2 hoofd-centra van gezelligheid, waar omheen de andere kringen zich, vrij gelijkmatig verdeeld, zullen groepeeren.

Vervalt de deur van de voorzaal of blijft zij gesloten, dan geven slechts 2 kleine benauwde deurtjes toegang tot de 3 zeer groote zalen. Er moet dus een betere, ruime toegang tot dit zalen-complex worden gezocht. Het ligt voor de hand, dat die gemaakt wordt in de middenzaal tegenover het buffet, onder de klok.

Bij het binnenkomen ziet men dadelijk de gezellige bedrijvigheid van het buffet voor zich en de middenzaal wordt a. h. w. „*hall*“, van waar uit alle inkomenden zich over de drie zalen verspreiden en waar 's middags om 6 uur gegeten wordt.

Deze schikking zou nog eene andere verbetering met zich meebrengen. Voor de groote toegang tot de middenzaal n.l. denk ik me eene ruime vestibule, waar om heen verschillende noodige ruimten (voor privaat, waschgelegenheid en garderobe) gegroepeerd liggen.

Niemand zal toch de tegenwoordige ruimte-verdeeling van die gelegenheden „zeer fraai” kunnen noemen. Bij de oplossing van thans verdringt men zich in die ruimten en krijgt bijv. door een privaat toegang tot de gelegenheid, waar men zijn handen wast als zindelijk mensch, na gebruik van de aangrenzende gelegenheid.

Blijkt de tegenwoordige ruimte te klein, dan is meerdere ruimte te vinden naast de biljartzaal.

De deur van buiten naar de garde-robe kan ook tweemaal zoo breed worden, wat voldoende is.

Zooals bij elke verbouwing, doen zich ook bij deze technische moeilijkheden voor; echter geen onoverkomelijke naar het mij voorkomt. Ze zijn van later zorg.

Maakt men een tweede haardje, dan zou eene spreuk daarbij goed passen; eene spreuk, die de geest onder de corpsleden van onze dagen weergeeft. „*Gezelligheid kent geen tijd*” is wel wat *slap* voor dezen tijd; maar moet toch bewaard blijven als herinnering aan vroeger.

De *Sherry-wagen* zou zeker veel winnen, wanneer men een haardje liet maken op de plaats van de dubbele deur naar de leeszaal, die buiten gebruik is. Een onderzoek naar de sterkte der binten, die tegen oorspronkelijke bedoeling zware boekenkasten dragen, zou dit tevens uitlokken.

Of er geld is voor deze verbouwing — die eenvoudig en logisch is vergeleken met vroegere meer phantastische plannen — kan ik niet beoordeelen, daarvoor moet men de balans der laatste jaren nagaan.

Ten slotte: ... zou de tuin niet in bruikbaarheid winnen, als men *begon* met de zware hem omringende muren te laten vallen.

T.

Het Technisch Studenten Tijdschrift.

(Voornamelijk naar aanleiding van stuk E. H. in No. 9.)

Eindelijk vonden wij in de laatste nummers een bespreking van het T. S. T., beide enthousiast, maar 'teen in goedkeurende, 't ander in afkeurende zin. Nu de voortzetting van het T. S. T. verzekerd is, mogen we hopen, dat ook de Redactie het hare zeggen zal, hetgeen haar hoofd-redacteur bij het bekend worden van de oprichting aangekondigd heeft.

Ik kan me niet herinneren, in het S. W. ooit een stuk gelezen te hebben, dat grooter teleurstelling opwekte door zoo'n gebrek aan waardeering voor frissche ondernemingsdurf en zoo'n afbrekend oordeel op zulke onvolledige gronden.

Allereerst een beschouwing over de twee gronden, genoemd onder sub 1 en 2 in No. 9.

1°. Wanneer men de tot uiting gebrachte momenten in de bewustwording van studeerenden, dilettantisme noemen wil, dan zal zeker het T. S. T. niet alleen worden, maar zoo ruim mogelijk willen zijn de bakermat voor technisch dilettantisme.

De bakermat, omdat zij aan zal moedigen het dóorddenken van de problemen, welke ieder jeugdig student nu en dan in zich voelt opkomen. Welke nevelachtige problemen hij moet vasthouden, uitwerken, moet toetsen aan wat in gelijksoortig geval reeds tot stand is gebracht. Het oefent het, o zoo noodig, scheppend vermogen, hetwelk wel eens dreigt ten achter te komen bij de groote hoeveelheid, noodzakelijk, te verwerken stof, erfenis van onze voorgangers.

En niet alleen het zuiver scheppen van iets nog „niet da gewesen”, maar ook vallen hieronder die publicaties, welke ontstaan zijn door het nader bekijken van een onderwerp in ieders vak.

De onbezonnen virtuositeit van stud. kan stukken produceren, die door hun mogelijke frissche kijk eenerzijds, maar onbeholpenheid anderzijds niet in aanmerking komen voor Technische bladen. Maar deze onvoldragen vruchten zullen de prikkel zijn naar beter. Zooals iedere realisatie ten doel heeft opgeheven te worden in een betere, een meer

volkomene, maar waar deze hier tevens een stap is, die aan gelijksoortige individuen laat zien, wat ze kunnen, wat ze bereiken moeten.

Het in No. 9 vermeend dilettantisme is hiermede vervallen.

2°. De Konkurrenzfähigkeit van het T. S. T. voor studenten zal, wanneer het afgewogen wordt naar het aantal bladzijden, enz., dat ieder van zijn vak te lezen krijgt, tegenover andere technische bladen miniem zijn. Moge het T. S. T. van uit deze beperking bezien niet kunnen concurreren, het is ook zelfs niet de bedoeling. Verwacht mag worden, dat door de invloed van het T. S. T. méer tijdschriften zullen gelezen worden, hetgeen alleszins aanbevelingswaardig is.

Het T. S. T. is een tijdschrift van ons en voor ons. Alle concurrentie vervalt, waar in verband met het door mij onder sub 1 genoemde, er geen blad is, dat ons dit geven kan. Het scheidt een band tusschen de studeerenden onderling. Het is de plaats, waar men uiting kan geven aan zijn ontplooiend mensch worden. De algemeene technische ontwikkeling der stud. wordt er door bevorderd, waar ongezoekt menigeen ook artikels lezen zal, die nu juist niet precies over zijn specialisatie der techniek handelen.

Hoewel ik voor mezelf overtuigd ben, dat het T. S. T. een nuttige plaats in ons studentenleven zal vervullen, weet ik ook, dat niet alle 1200 zich geabonneerd hebben. Verkeerde zuinigheid zal hiertoe het zijne bijgedragen hebben. Verkeerde zuinigheid, omdat de uitgave van f 4 hiervoor niet evenredig is met de andere uitgaven van den student, welke onder economisch ongunstige omstandigheden verkeert, en de belangrijkheid van het T. S. T. door de aansporing en opwekking welke er van uit kan gaan. Evenwel, het motief zuinigheid is een, hetwelk een ander per slot niet te kritiseren heeft, zoodat overblijft dat belangrijk aantal ingeschrevenen, hetwelk tot nu toe op andere gronden niet tot abonnement is gekomen.

Tot u wil ik mij richten:

Wanneer gij bij uw beoordeeling van het T. S. T. tot een resultaat zijt gekomen, hetwelk uws inziens het niet noodzakelijk maakte, dat het T. S. T. is opgericht, zoo zult ge toch moeten waardeeren, dat enkelen onder u zoo veel ondernemingsdurf toonden, dat zij hun streven konden verwezenlijken. De moeite en verantwoordelijkheid (ook financieel) is niet gering te achten. En dat de besturen uwer vakverenigingen zoo juist inzagen dat dit blad hun officieel orgaan moest zijn, toont wel dat het denkbeeld, al is 't door enkelen uitgebroed, reeds bij de oprichting de sympathie van meerderen vond. U overtuigen van het bestaansrecht van het T. S. T.? Al is hierboven een gedeeltelijke poging gedaan, een overtuiging moet uit uzelf komen, de meening van een ander zal slechts aanleiding tot overdenking zijn. Alleen de tijd zal uitmaken, wié gelijk heeft. En waar ge ziet, dat zoo velen onder u reeds hun sympathie voor dit tijdschrift getoond hebben, dat de voortzetting verzekerd is, meen niet, dat ge daarom uw abonnement achter kunt houden.

Niet-abonneeren is niet doorddenken, is geen meening er over hebben.

Abonneeren is sympathie hebben voor het T. S. T., en daar waar getwijfeld wordt aan het bestaansrecht is abonneeren afwachten wat het zijn zal, de gelegenheid geven om de tijd te laten uitmaken, of het bestaan gewettigd is.

En over dit laatste zult ge eerst met recht kunnen oordeelen, niet alleen door het geregeld te volgen, maar ook door actief werkzaam te zijn. Daar ge dan gevoelen zult, wat het zeggen wilt: iets gepubliceerd te hebben. Niet alleen de voldoening, dat er wat van u in staat, maar ook de voldoening, dat ge voor u ziet een resultaat van uw ontwikkeling.

SUYVER.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

Schrijf- of Copieërwerk
gevraagd, op billijke voorwaarden.

Adres VOORSTRAAT 11.

EETTAFEL aangeboden
voor ± 10 personen.

Adres HUGOPLEIN 11.

Peek & Cloppenburg,

:- DEN HAAG -:

Wagenstraat 12-14-16.

Spuistraat 13.

EENIGST ADRES:

Elegante Engelsche

RAGLANS.

ULSTERS.

REGENJASSEN.

MOTORJASSEN.

ENGELSCHES PETTEN, enz.

Kleermakerij 1ste klas.

Amsterdam. Rotterdam. Utrecht. Groningen. Leiden.
 Haarlem. Arnhem. Leeuwarden. Nijmegen. Breda.
 Berlijn. DEN HAAG. Düsseldorf.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 2 DECEMBER 1910. No. 10.

Technisch Studenten Tijdschrift.

Ingevolge het schrijven van den heer E. H. wensch ik het volgende mede te deelen (zie S. W. van 25 Nov. 1910).

A. Volgens E. H. zal het T. S. T. de bakermat worden voor technisch dilettantisme, m. a. w. het zal de bergplaats worden voor onrijp geplukte vruchten.

Met de eerste bewering kan ik mij vereenigen, doch niet met het laatste.

Immers, 1e. waarom zouden studenten, die „zich durven onderwerpen aan den toets der redacties van een groot Technisch tijdschrift” het T. S. T. hunne stukken onthouden?

2e. Stukken die in een groot Technisch tijdschrift goed op hun plaats zijn, zijn m. i. meermalen ongeschikt of onbegrijpbaar voor de jonge studenten; want ik geloof niet dat de eerste 3 jaars-studenten der T. H. er zich op beroemen kunnen werkelijk reeds „vakmensen” te zijn; en daarom kan het „technisch dilettantisme”, mits het geen „technische kinderachtigheid” wordt (vgl. mechanische pijpestopper), zeer goed de eereplaats verdienen in het T. S. T.

B. Volgens E. H. is het T. S. T. niet „konkurentzfähig”. Dat geloof ik ook niet, behalve door een gelijksoortig blad. De reden daarvan is echter een geheel andere.

Volgens E. H. krijgt iedere faculteit voor zich gemiddeld $\frac{2 \times 20}{7}$ bladzijden per maand. Dit behoeft volstrekt niet, aangezien er zeer vele stukken in kunnen komen die op meerdere faculteiten tegelijk slaan en zelfs allen, die zich tenminste algemeen willen ontwikkelen, ten zeerste belang inboezemen.

Verder acht ik een groot Technisch Tijdschrift voor studenten, vooral voor de jongere, veel te eenzijdig en dikwijls te ingewikkeld om met hunne weinige theoretische en nog mindere praktische bekwaamheden, te kunnen bevatten.

Ik hoop dat het T. S. T. zich binnenkort zal mogen verheugen in een nagenoeg algemeene intekening.

BRUNO.

Verkeerd begrepen.

Mijnheer E. H., u hebt de bedoeling van het T. S. T. totaal verkeerd begrepen. U rekent ons voor dat ieder abonné gemiddeld iedere maand 6 blz. over zijn vak te lezen krijgt; dit nu is volkomen waar, laat hij die 6 blz. voor mijn part overslaan, veel nieuws zal hij er als regel niet in vinden. Maar laat hij de overblijvende 34 blz. met aandacht nagaan, en hij zal er zijn gezichtskring mee verruimen en per slot van rekening ook een breder kijk op zijn eigen vak krijgen. De ver doorgevoerde arbeidsverdeling brengt noodzakelijk mee de splitsing in onze 7 fakulteiten, maar laten we die grenzen toch zoveel mogelijk verflauwen, de examens zorgen wel dat men daarin niet te ver gaat. Wij Delftenaars zijn toch al allemaal technici, hebben daardoor toch reeds minder inwendige wrijving dan aan andere universiteiten.

Wat uw opmerking betreft dat het tijdschrift een bergplaats worden zal van onrijp geplukte vruchten: ik zou liever zeggen dat het tijdschrift er voor zorgen zal de vruchtbomen met onrijpe vrucht goed in het zonnetje te plaatsen, waardoor de vruchten spoediger rijp en groter zullen worden, of zo zij rot zijn eerder zullen verschrompelen.

Daarom: „Maakt U elfhonderden op ter intekening”.

A. J. K.

De Nederlandsche Vakbeweging.

Lezing gehouden door J. v. d. Tempel voor de Soc. Dem. Stud. Club.

Spreker zal de vakbeweging zoo trachten te bespreken, dat de toehoorders een kijk krijgen op den stand van deze en haar innerlijk leven.

De vakbeweging dateert uit de laatste halve eeuw. In 1866 werd de eerste vakbond opgericht n.l. van typografen.

Tot op heden heeft de beweging zich enorm ontwikkeld, zooals blijkt uit de cijfers van het Centraal Bureau voor Statistiek, dat als aantal georganiseerden op 1 Jan. 1909 opgaf ± 145000 .

Deze groei van de vakbeweging is het gevolg van de ontwikkeling van het moderne kapitalisme in ons land, gedurende de laatste halve eeuw.

In de opkomst van de vakbew. onderscheiden we 4 tijdperken.

1°. 1865—1878. In dezen tijd bestond hier te lande geen soc. dem. beweging en was dus ook de vakbeweging burgerlijk. Het Alg. Ned. Werklieden Verbond (Heldt) had toen de leiding.

2°. 1878—1893. In 1878 werd een afdeling van de Internationale opgericht, waaruit de Soc. Dem. Bond voortkwam. Bij Domela Nieuwenhuis en de andere leiders zat de gedachte voor, dat het mogelijk was in korten tijd de soc. staat te grondvesten en zij meenden door het propageeren van de direkte actie de arbeiders gereed te maken voor de revolutie. In dit tijdperk stond de vakbeweging natuurlijk op den achtergrond. Het volgende begon met de oprichting van het Nederlandsch Arbeiders Sekretariaat in 1893.

3°. 1893—1905. Het N. A. S. werd opgericht naast de Soc. Dem. Bond. De vakbew. had nu een eigen taak en eigen ontwikkeling gekregen.

4°. periode. Deze begint in 1905 met de oprichting van het Nederlandsch Verbond van Vakverenigingen, en is het tijdperk van de organisatie en centralisatie (zie later).

Om een denkbeeld te geven in welke industrieën de organisatie het sterkst is, noemt spr. eenige cijfers.¹⁾

Van de 145000 georganiseerden wonen 45% in Amsterdam, Rotterdam, Utrecht en Den Haag, dus zetelt de beweging in de centra's van industrie. Echter komt onder belangrijke groepen van arbeiders weinig of geen organisatie voor o.a. transportarb., waarvan slechts enkele duizenden en in de landbouw, waar ± 1000 georg. zijn.

De Nederlandsche vakbew. is uitermate verdeeld. Men heeft:

1°. De Christelijke vakbew., die vrij sterk is, al is het opmerkelijk, dat deze in een Christelijk land als het onze slechts 30000 leden heeft. De Christelijke vakverenigingen zijn opgericht toen de soc. dem. organisaties opkwamen en dreigden de arbeidershartten te zullen veroveren.

Tegenwoordig zijn er 2 richtingen in de Christ. vakbew.: De interkonnessioneele, waarin Protestanten en Katholieken samen zitten. Zij verwerpen den klassestrijd, maar hebben geen geestelijk adviseur, zooals de Katholieke vakver. en komen dus los van de kerk te staan. Zoodra dit het geval is, doen ze dezelfde ervaring op als de moderne arbeiders, n.l. ze zien, dat van samenwerking met de patroons niets komt en dat er macht noodig is, om verbetering te krijgen. De Katholieke geestelijkheid heeft dan ook front gemaakt tegen de interkonnessioneele vakbeweging. Niet-tegenstaande dit, gaat deze haar gang en zoo heeft de grootste interkonf.-vereeniging, Unitas, het initiatief genomen tot de oprichting van het Christ. Nationaal Vakverbond, dat 26600 leden telt.

Het vorig jaar is het Roomsche-Kath. vakverbond opgericht, nadat het vroeger genomen besluit van het episcopaat, zeggende, dat Kath. Bonden moesten worden opgericht, elk binnen de grenzen van een bisdom, was opgeheven.

Tegenwoordig voeren in Brabant de Kathol. vakver. een fellen strijd met de patroons en hierbij doet zich het verschijnsel voor, dat de adviseurs de onderkruipers moeten verdedigen tegen de arbeiders van hun eigen vereeniging.

2°. richting Anarchisten of Vrijen. Deze neemt in invloed af. Het N. A. S. is in 1893 opgericht en had in '95 16000 leden; in 1909 nog maar 3260. Deze teruggang is te verklaren, uit het feit dat het N. A. S. niet meegaat met de eischen van het Maatschappelijk leven.

De anarchist. vakbew. wil federatie. Bij federatie is autonomie van plaatselijke organisaties gehandhaafd in tegenstelling met het moderne begrip centralisatie, waarbij de plaatselijke organisaties ondergeschikt zijn aan een centraal lichaam.

¹⁾ We verwijzen hiervoor naar: „De Nederlandsche Vakbeweging en haar toekomst”, door J. v. d. Tempel.

Verder zijn de vrijen voor direkte aktie, tegen hooge kontributie en weerstandskassen.

De anarchistische vakbeweging wordt opgevat als „revolutionaire gymnastiek”: zij moet dienen om de arbeiders tot revolutie op te wekken en om te komen tot een macht, die de maatschappij in haar grondvesten kan aantasten.

3°. De moderne Vakbeweging. Deze vindt haar middelpunt in het Nederlandsch Verbond van Vakverenigingen. In strijd met de anarchistische opvatting is ze voor Centralisatie; plaatselijke organisaties vormen samen een landelijke vakbond met gemeenschappelijke weerstandskas en zij heffen hooge contributies.

De moderne richting wint steeds meer veld; 1 Oct. 1910 omvatte hij 28 organisaties met 42679 leden, zoodat hij het sterkste vakbewegingslichaam vormt. De oorzaken van deze groei zijn tweërlei: 1e. Voorop staat de vraag, hoe kunnen we op 't oogenblik betere arbeidsvoorwaarden bereiken? 2e. Het meewerken van de vakbeweging aan sociale wetgeving om te verkrijgen pensionering van oude arbeiders, wettelijke 8-urendag, e.d., waarin ze zelf niet kan voorzien. In verband hiermee wordt gestreefd naar samenwerking met de soc. dem. partijen; sociaal-democratie en vakbeweging hebben elkaar noodig.

Het soc. dem. einddoel zal nooit bereikt worden, wanneer niet door materiele verbetering het peil van de arbeidersklasse wordt opgevoerd. Ook in dit opzicht heeft de vakbeweging een eigen groote roeping.

De belangstelling in het onderwerp zal toenemen zoodra de beweging meer invloed gaat oefenen op het politiek leven en de wetgeving.

HET BESTUUR.

Ongeloof.

Sinds de oudste tijden zijn er altijd menschen geweest, die er liefhebberij in hadden, onbenoemde machten, namen te geven, en nu nog zijn bepaalde categoriën daar heel sterk in, getuige het stukje van U. Ph. L. in het S.-W. van 18 November.

En als zulke naangevers dan in een berouwde bui en een beetje down zijn, diepen ze uit den Bijbel een redder op, en noemen dien hun Heiland, en in plaats van het vinden van een Zaligmaker dan voor zich te houden, wordt zoo iets uitgebazuind en den volke in een gedrukt artikel verkondigd, alsof anderen zich daarvoor zouden interesseeren, en zich door wat groote woorden van hun zondaar zijn zullen laten overtuigen.

Gelukkig dat de meeste menschen de verantwoordelijkheid van hun daden in hun vollen omvang op zich durven nemen, en daarom niet vergeving ingaan roepen bij een fictief iemand, van wien gezegd wordt, dat hij zondaars aanneemt, en gevallenen opricht, vertrouwden steunt, en afgematten schraagt.

Deze categoriën moeten dan maar bij hem, die over hen gesteld is hulp en troost gaan zoeken, de andere hebben in normale omstandigheden geen hulp en troost noodig en hebben zij die wel noodig, dan zijn ze krachtig genoeg die bij zich zelf te vinden.

Wat is het toch voor een misplaatste hoovaardigheid, die de geloovige hun opvatting doet verkondigen als eene waarboven niets gaat? dat zij die een meening zijn toegedaan, volgens welke het individu uit zich zelf niets kan, van natuur geneigd is tot alle kwaad, zich stellen boven hen, die geen Zaligmaker, Verlosser of Heiland noodig hebben, (de orthodoxen zeggen natuurlijk „meenen” te hebben), zich stellen boven hen, die wél de kracht in zich voelen goed te zijn en goed te doen, en dit niet doen uit wederliedte tot Jezus, dus als een soort contra praestatie?

De ongelooovigen, de verdoemden, zij, die het wel hebben geweten, doch niet hebben gewild, zij die zullen worden geworpen in de buitenste duisternis, waar gewezen zal zijn en geknars der tanden, (luistert goed, gij allen die dit leest 'tis lang niet mis wat er beleefd wordt,) . . . zij allen gelooven niet aan al die verschrikkingen, en snakken niet naar een licht of een druppel water, die hun tong verkorten, omdat ze pijn leden in die vlam.

De ongelooovigen accepteren kalm het leven zonder te veel van dergelijke fantasie, en al zijn er ook in hun leven dingen, waarvan ze het „waarom” niet begrijpen, en al begrijpen ze dikwijls niet waarom ze eigenlijk wel leven, ze stellen zich niet te vreden met een zoogenaamde verklaring als: „we leven ter verheerlijking Gods”.

Elk individu zal probeeren te leven voor een bepaald doel, en daarbij afhankelijk van zijn individueele eigenschappen al of niet gelukkig zijn, maar nòdit zal gelden een algemeen recept „Geloof in den Zoon, Jezus Christus, en gij zult zalig worden” en (voegen de geloovigen er bij) zalig zijn hier op aarde.

H. C. DUIJVENDAK.

Verlangen naar Leven.

Uit het moede hoofd, waar de gedachten zich verdringen, wil ik pogen één idee uit te lichten, om ze aan te kleeden met woorden en in slanke letterlijnen uit te stallen op het blanke papier . . .

Het suist daarbinnen van een ongedurige onrust. Er is daar een eeuwig denken en zoeken, dat zich oplost in het groote verlangen om alles te zijn en alles te omvatten.

Er is daar een smachten naar alles wat schoon is, er is daar een juichen met alles, wat jeugd is, er is daar een willen met alles wat kracht is, en meer nog, veel meer, en dat alles is samen het groote verlangen naar het middelpunt van leven, dat als onbegrepen eenheid alles omvat en doet zijn. Alles straalt ervan uit, om in eenzijdigheid zich bewust te worden en zich in ontevredenheid met eigen tegenstelling op te heffen om zoo teruggevoerd te worden tot het middelpunt. En zoo is er geen rust, maar een steeds afscheiden en vereenigen, dat leven is. Zoo is er geen rust, maar steeds suizing en beroering van denken, dat zich samenvat in een groot verlangen naar leven, na meer en intenser leven, na rijker en grooter leven.

Het suist daar in mijn moede hoofd van vaag droomend verlangen. En langzaam, zonder overgang, rijst daaruit op de herinnering aan een schoonen avond. Een avond, toen de roode schijf der zonne lag op den rand der bergen en de gladde wateren beneden rustig stroomden door het stilvredige dal. De oude ridderburcht ginds was in fonkelpurperen dos tot nieuw leven herrezen, dat daar in gouden brand opvlamde van hartstocht en glansde van liefde, zoo heerlijk en intens, dat oneindigheid en onsterfelijkheid wegzonken en er in mij een eeuwig verlangen opwakte om daar te zijn en te leven . . .

Maar de zonne daalde en viel en de kleuren welfden zich in steeds zachter gloed om geleidelijk samen te vlieten in den fulpen sluier der duisternis. En langzaam ging ik, met mijn eenzaam verlangen . . .

Mijmerend stroomden de golfjes van mijn droomende herinnering voort:

Zie daar zijn ze weer de witte bloemen achter het witte huis en ginds het welbekende tennisveld. Helder en frisch zijn die witte jurkjes en dat groene gras, heerlijk en zonneglanzend is die roes van mooie oogen en blonde krullen langs lachende gezichtjes. O, ik heb het lief, het juichende leven van lente, met zijn schoonheid en gloed. Ik heb lief al die mooie, gelukkige menschkinderen en ik verlang met hen en een hunner te zijn. Ik verlang naar licht en feesten, waar het davert van geestdrift en de wereld te klein schijnt voor de groote vreugde. Daar ruischt het aan, het jonge geluk, met zonneschijn en dartel spel en parelenden overmoed. Het ruischt aan . . .

Maar dan . . .

Maar dan lijkt dat alles weer wufte ijdelheid, een onbewuste schoonheid, vlug vervlogen en in haar zieligheid weldra verteerd door de kennis van het leven. Neen, hooger en dieper ligt de groote kracht, de edele plicht. In donkere boete en eenzamen inkeer woont zij en in het stug volbrengen van zwaar en smartvol werk. In het voortzwoegen en niet opgeven, in de stalen doorzetting van onwrikbaren wil. En de vreugde? Niet in dom gespeel ligt zij, maar in de wijde extase van grootschheid, zooals zij geboren wordt uit het zielslied des dichters, uit de zangen der zee. De wereldingen weggedaan, en eenzaam gedweept en genoten, ver van de menschen en het onbenullige alledaagsche, ver in de stille natuur of alleen bij het vale lamplicht in laten nacht . . .

En verder suist het in mij van verlangen. Verlangen naar hetgeen niet is, en als dat komt naar hetgeen was of zal zijn . . .

Zoo is het leven. Overstelpend met zijn tegenstellingen, lokkend en afstootend, dan noodend met lach en jeugd, om 't volgend oogenblik slechts eenzaamheid en boete te dienen.

Zoo is het leven, zoo is het goed. Varieerend met grauw en roze-rood, overstelpend met zijn tegenstellingen.

Zijn tegenstellingen, maar daar boven uit zetelt de geest van het leven, het middelpunt en alomvattende, die ze opheft en één doet zijn. Die geest van leven is het hoogste wat in ons is, dat omvat alle liefde, dat is het leven dat we liefhebben, dat is het doel van alle verlangen. Dat is de geest, die Shelley bedoelde, toen hij zong:

....above all other things,
Spirit, I love thee —
Thou art love and life!

C. W.

Gebed!

Liefde die al schoonheid zijt
Liefde zij zij gebenedijdt.

Liefde die mij 't leven bracht.
Geef mij liefde, levenskracht.

Liefde voor mij hoogste Goed,
Geef mij liefde, stervensmoed!

C. H. S.

Openbare Vergadering van de Studenten Vereeniging ter behandeling van Ethische en Godsdienstige vraagstukken.

Het aantal belangstellenden bleek zoo groot te zijn, dat van de kleine naar de groote concertzaal verhuisd moest worden. Nadat de voorzitter het doel der vereeniging uiteen had gezet, sprak Prof. Dr. J. Cardinaal een inleidend woord. Om een drietal redenen beval spreker deze jonge vereeniging aan, die hij een teeken des tijds noemde.

In de eerste plaats: de technische ontwikkeling heeft in de vorige eeuw zoo'n grooten vlucht genomen, dat er gevaar voor eenzijdigheid is ontstaan. Vele quaesties op ethisch en godsdienstig gebied zijn op den achtergrond geraakt, maar deze vereeniging gaat daar nu weer aandacht aan schenken.

Ten tweede: er bestonden reeds eenige Studenten-vereenigingen, die zich met deze vraagstukken bezighielden, maar deze nieuwe vereeniging heeft dit voor, dat zij voor ieder open staat, en alle meeningen eerbiedigt.

Ten derde: door onderlinge gedachtenwisseling komt men tot meerdere klaarheid en leert zich beter uitdrukken.

Spreker eindigde met den wensch, dat deze vereeniging moge bloeien. Daarna hield Prof. Dr. B. D. Eerdmans een rede over het onderwerp: „Godsdienst en Maatschappij”. Spreker begon met er op te wijzen, dat als wij de maatschappij ingaan, deze ons toeschijnt één geheel te zijn, doch als wij er nader mee kennis maken, blijkt daar wel het een en ander aan te ontbreken. Door wetten zijn de grondvormen der maatschappij vastgelegd, en verder oefenen de gewoonte en de openbare meening grooten invloed uit. We vinden echter bij nadere beschouwing een geestelijken achtergrond, al schijnt de godsdienst in de maatschappij storend te werken. Niets is zoo conservatief als godsdienst. In de hedendaagsche godsdiensten werken oude denkbeelden na. De oude wereldbeschouwingen zijn nog lang door de godsdiensten bewaard gebleven. Men heeft echter leeren begrijpen, dat het godsdienstige en maatschappelijke leven met elkaar in overeenstemming gebracht moeten worden. Vele vragen betreffende een hogere macht, die boven den mensch staat, zijn daardoor weer gerezen. Om

de levensvraagstukken te kunnen oplossen, moeten wij geestelijk gevormd zijn.

De kiem van het godsdienstige leven is bij ieder aanwezig, doch deze dient zorgvuldig gekweekt te worden. Onze beschaving loopt gevaar in verfinjndheid te ontaarden, behalve wanneer daaraan een frisch godsdienstig leven ten grondslag ligt.

Ten slotte gaf spreker te kennen er van overtuigd te zijn, dat, als het in deze vereeniging te doen is om de kern der zaak, zij zeer zeker tot bloei zal kunnen geraken.

Tolstoy-fonds.

Tolstoy heeft ons verlaten, diep ontroerd zijn we door zijn heengaan gestemd, maar ook dankbaar, voor 't goede, dat hij deze wereld gegeven heeft. We eeren in hem de wondere macht onzer menscheit en 't goddelijk leven, zooals 't zich in een mensch op aarde kan openbaren.

Hij was de verkondiger van een Koninkrijk Gods binnen in ons, van een menscheit levensstaat.

We kunnen den ontslapene niet beter huldigen dan door voortzetting van zijn arbeid.

Daartoe heeft de Stichting „Chreestarchia” *Genootschap voor algemeene levensverheffing*, gesticht een:

TOLSTOY-FONDS.

Genoemde Stichting ziet op het oogenblik in ons land twee vormen van zulk een arbeid het meest beantwoorden aan den geest, die Tolstoy's leven richting heeft gegeven, het meest overeenstemmen met de levenspraktijk door hem zoo krachtig voorgestaan. Beide vormen van arbeid zijn in opbouwende zin; beide vormen zijn aantoonbaar in werkzaamheid van feitelijk bestaan. Beide hebben noodig en verdienen het om geldelijk gesteund te worden.

Daarom heeft de Stichting deze beide vormen van arbeid verkozen om uit het Tolstoy-fonds ondersteuning te ontvangen, n.l. het Humanitair Onderwijs en de arbeid krachtens het beginsel van „Gemeenschappelijk Grondbezit”.

Het kapitaal dat in het Tolstoy-fonds bijeengebracht wordt zal diensgevolge op de „Spaar-Voorschotbank der Vereeniging Gemeenschappelijk Grondbezit” (gevestigd te Amsterdam, goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van 14 Januari 1902, No. 30) geplaatst worden, terwijl de *jaarlijksche inkomsten*, daaruit voortvloeiende, geheel zullen worden afgestaan ten bate van Humanitair Onderwijs in den geest van Tolstoy. Zooals men weet is er hier te lande één zoodanige inrichting n.l. de Humanitaire School te Laren (N. H.) (Dagelijksch Bestuur: Mevr. C. van Anrooy—Gallé te Hilversum en Prof. Dr. J. van Rees te Amsterdam. Commissie van advies: Jan Ligthart te 's-Gravenhage en Klaas de Vries Szn. te Amsterdam), aan welke dus de steun van het Tolstoy-fonds voorloopig ten goede zal komen, in de hoop dat zulks later aan meerdere dergelijke inrichtingen over ons land verspreid, zal kunnen geschieden.

Het bestuur der Stichting „Chreestarchia” zal zich met het beheer van dit fonds belasten en de uitkeering regelen in verband met het vooropgestelde beginsel.

Mogen zeer velen uit ons land, uit allerlei kring, hun deelname betoonen. Laten ook vooral zij niet achterblijven, die wel een ruim hart, maar slechts een kleine beurs bezitten.

Verantwoording der ingekomen gelden zal in ons orgaan „De Vrije Mensch” geschieden.

Alle toezendingen, met duidelijke vermelding voor het Tolstoy-fonds te adresseeren aan Lod. van Mierop, Penningmeester van de Stichting „Chreestarchia” te Soest.

(Zie verder Derde Blad).

ADVERTENTIEN.

Ter overname of in ruil aangeboden:
een groote gemeubileerde ZITKAMER,
aan den straatkant, met twee groote lichte slaapkamers.

Huurprijs f 19,50 per persoon. Ingericht voor 2 personen.
Brieven onder nummer 5559, Bureau van dit Blad.

Het mooiste St. Nicolaascadeau.

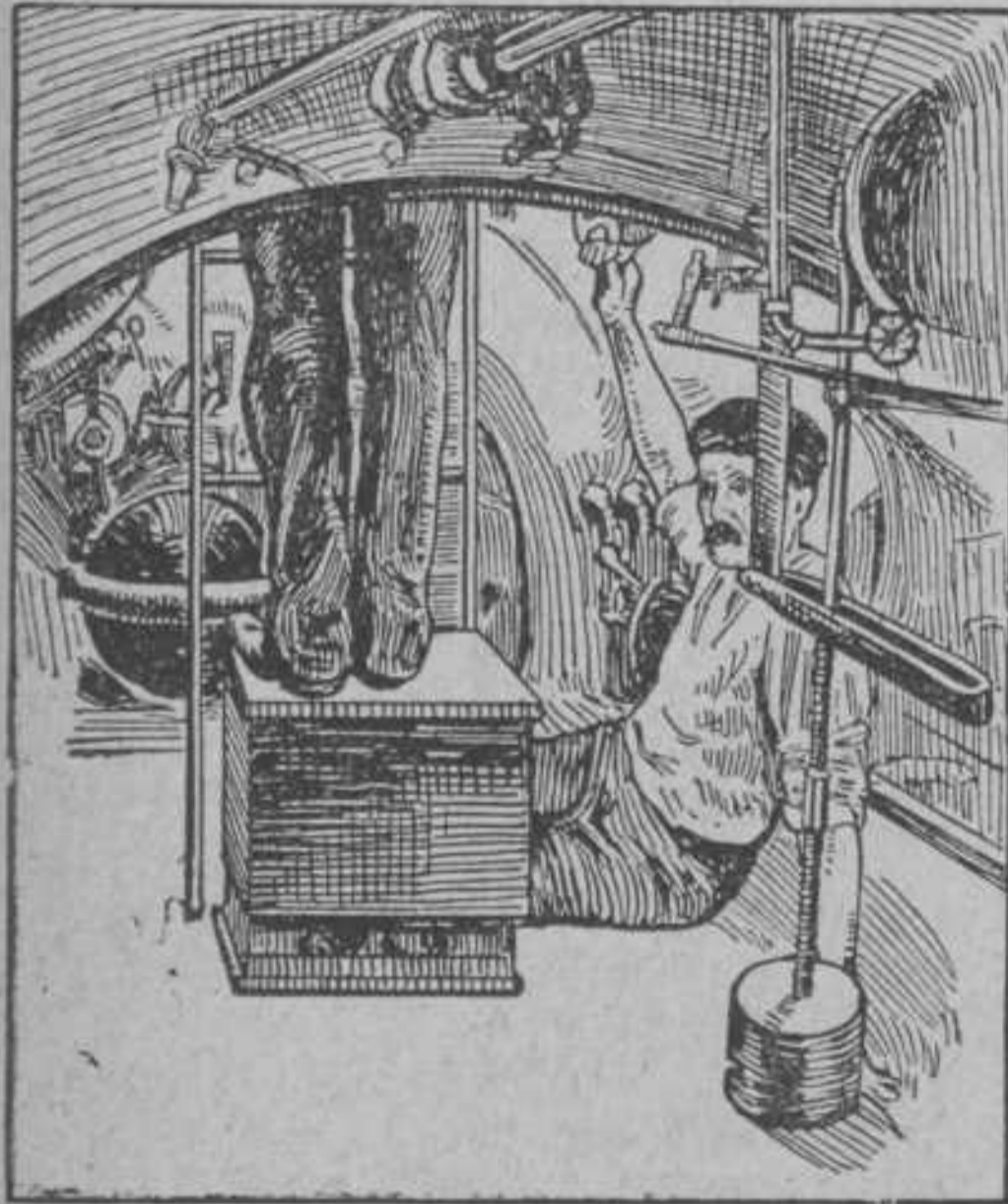
5000 (zegge VIJFTIEN DUIZEND) exemplaren waren in het voorjaar van 1910 verkocht van

De Wonderen der Techniek

het standaardwerk der uitvindingen en van de vorderingen der techniek,

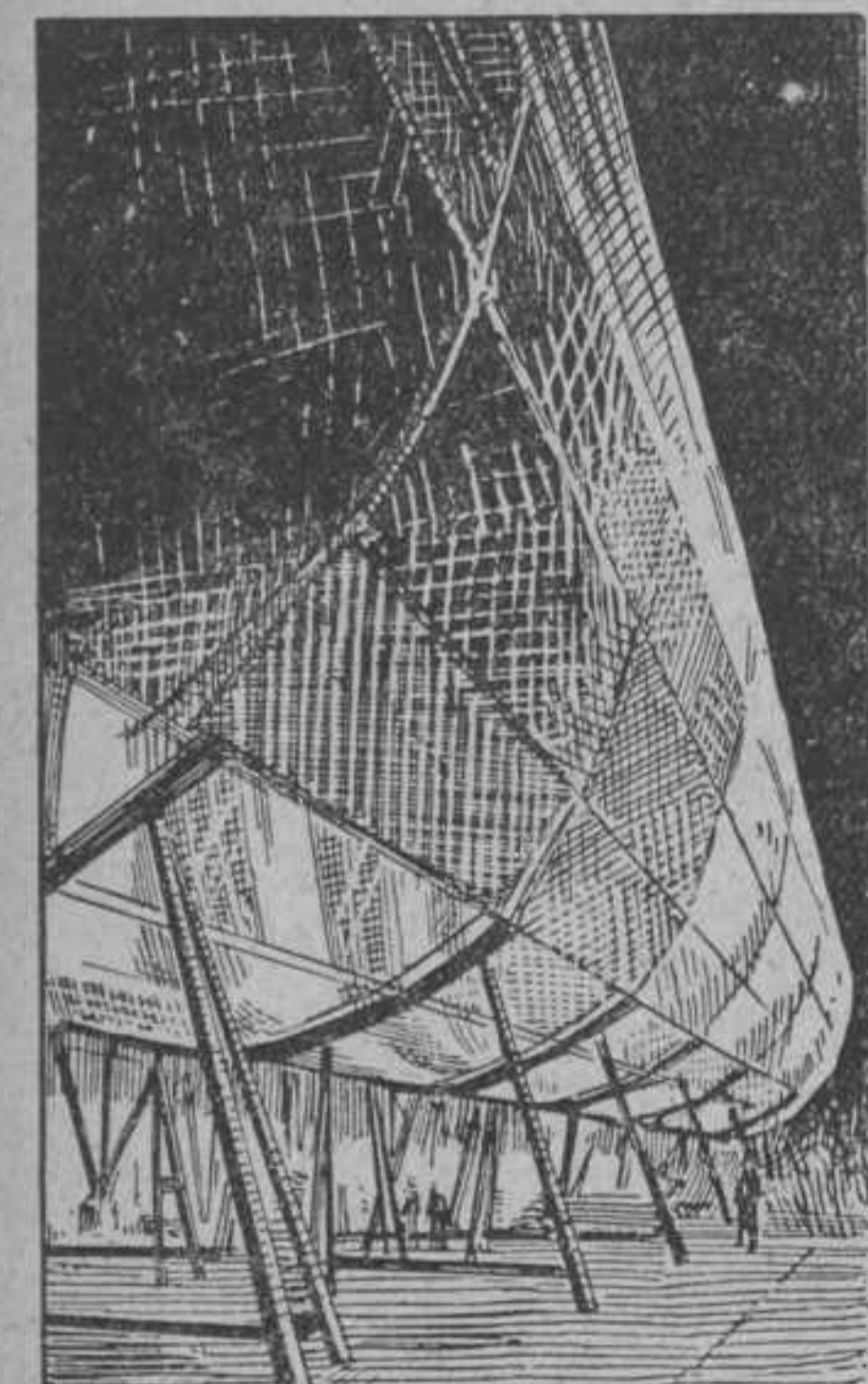
waarmede deze belangwekkende boeken geheel uitverkocht waren, terwijl wij onafgebroken dagelijks tal van orders bleven ontvangen, vooral door aanbevelingen van hen, die het werk reeds bezitten. Wij besloten daarom deze collectie fraaie, interessante en leerzame boeken te doen herdrukken. In dezen nieuwen uitgaaf, die thans gereed is, zijn al die aanvullingen aangebracht, welke de vooruitgang der techniek in de enkele jaren, sinds wij dit werk begonnen, noodzakelijk maakte. Overigens is deze nieuwe uitgaaf, wat inhoud, degelijkheid en sierlijkheid van uitvoering betreft, gelijk aan den vorigen, doch hebben wij nu tevens aan de reeds bestaande vijf deelen, een nieuw zesde deel toegevoegd, bevattende de nieuwste vorderingen op het gebied der uitvindingen en ontdekkingen.

Nimmer is de kennis van technische dingen van zoo groote beteekenis geweest als in den tegenwoordigen tijd. En nimmer is de belangstelling van de meest uitgebreide kringen voor de alles hervormende uitvindingen van de mensche-lijke scherpzinnigheid, voor de grootsche werken van scheppende handen, voor de steeds diepere navorsching der wonderbare natuurkrachten levendiger geweest als thans. Er is inderdaad geen stand of beroep, waarvoor een zekere mate technische kennis niet eene onontbeerlijke uitrusting vormt om met den tijd te kunnen meegaan, hem te begrijpen en zich de voortbrengselen der beschaving ten nutte te kunnen maken. Ons werk geeft jong en oud gelegenheid deze kennis te verwerven, het bevat in woord en beeld en in begrijpelijken, aantrekkelijken vorm, alles, wat de beschaafde mensch onzer dagen uit het groote en interessante rijk der uitvindingen en ontdekkingen weten moet, het vormt een nog niet bestaand populair standaardwerk, eene nog niet bestaande encyclopaedie van het in onzen tijd meest op den voorgrond tredende en meest in ons leven ingrijpende gebied van mensche-lijke bezigheid, die zoowel voor den vakman als voor den leek, voor den geleerde als voor den arbeider, in het kort voor iedereen van waarde is, die zijne kennis wil uitbreiden, zich op nuttige wijze bezig houden of zijne krachten verder wil uitoefenen, ten dienste van de beschaafde menschheid. Dit werk is eenig in zijn soort en de nieuwste vorderingen der techniek zijn

Machineruim en stuurstoel van de Amerik. onderzeeboot „Holland”. De groote slinger regelt de machinerie, die de boot op de verlangde diepte houdt.

te kunnen meegaan, hem te begrijpen en zich de voortbrengselen der beschaving ten nutte te kunnen maken. Ons werk geeft jong en oud gelegenheid deze kennis te verwerven, het bevat in woord en beeld en in begrijpelijken, aantrekkelijken vorm, alles, wat de beschaafde mensch onzer dagen uit het groote en interessante rijk der uitvindingen en ontdekkingen weten moet, het vormt een nog niet bestaand populair standaardwerk, eene nog niet bestaande encyclopaedie van het in onzen tijd meest op den voorgrond tredende en meest in ons leven ingrijpende gebied van mensche-lijke bezigheid, die zoowel voor den vakman als voor den leek, voor den geleerde als voor den arbeider, in het kort voor iedereen van waarde is, die zijne kennis wil uitbreiden, zich op nuttige wijze bezig houden of zijne krachten verder wil uitoefenen, ten dienste van de beschaafde menschheid. Dit werk is eenig in zijn soort en de nieuwste vorderingen der techniek zijn

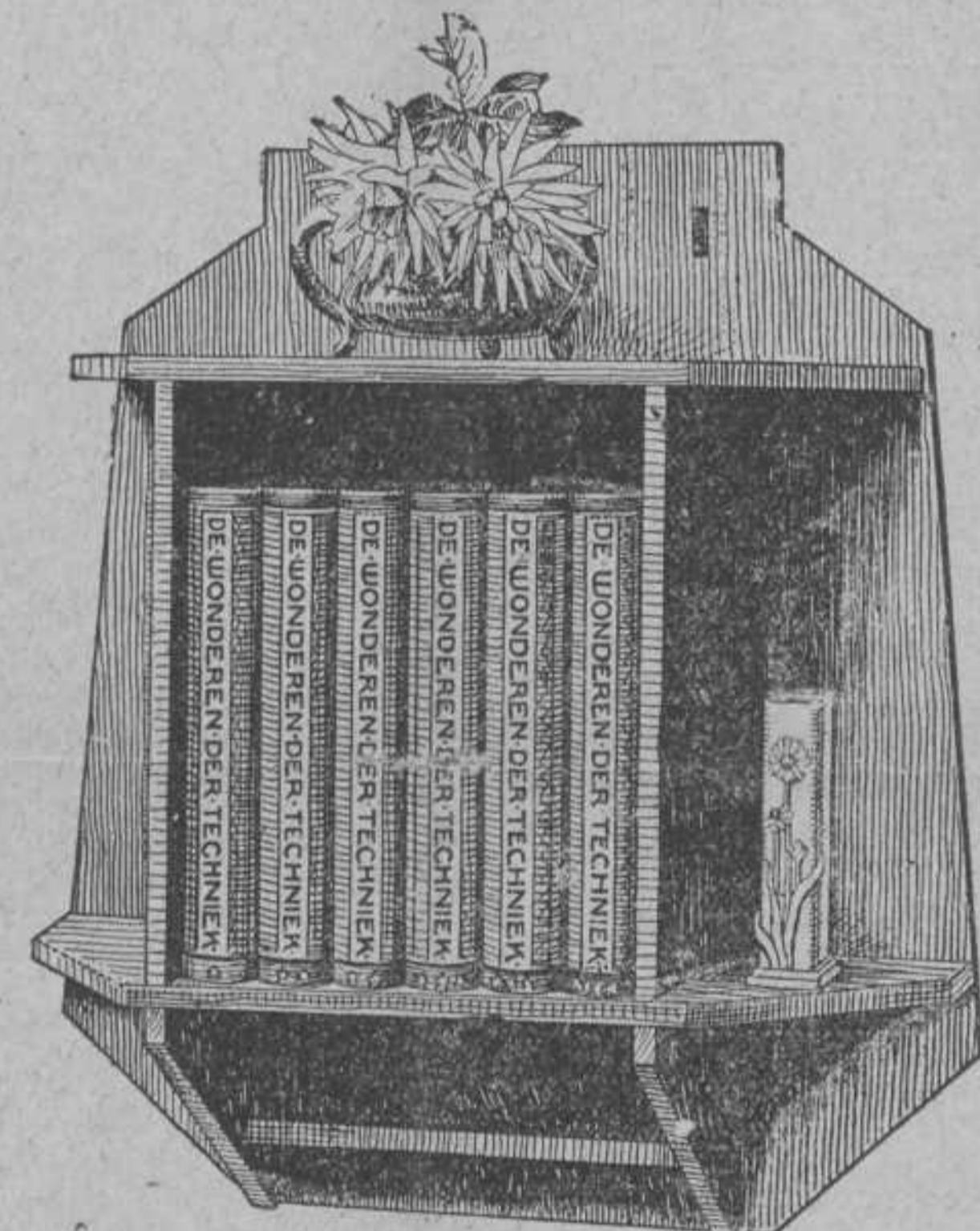

Het aluminium karkas van Zeppelin's luchtschip.

De Bredasche Ct. zegt: Van dit omvangrijke werk bevestigt elk deel ons reeds in de meening, dat wij hier te doen hebben met een

Uitgegeven onder redactie van H. J. BORGERHOFF VAN DEN BEKGH, electrotechnisch Ingenieur; J. P. ENKLAAR, Luit. der art., Leeraar a/d Kon. Mil. Academie te Breda; J. A. EIJMERS, Leeraar; G. M. DE LINT, Leeraar H. B. S.; Dr. J. H. L. TERWOGT, Arts; B. J. VAN TROTSBURG, Leeraar in de chemie; H. VERHAGEN Jr., Mijnbouw-ingenieur, en A. J. L. WILLEKENS, werktuigkundig Ingenieur.

ZES kloeke deelen. Ruim **1800** bladzijden. Meer dan **400** platen, kunstbijlagen en andere illustraties

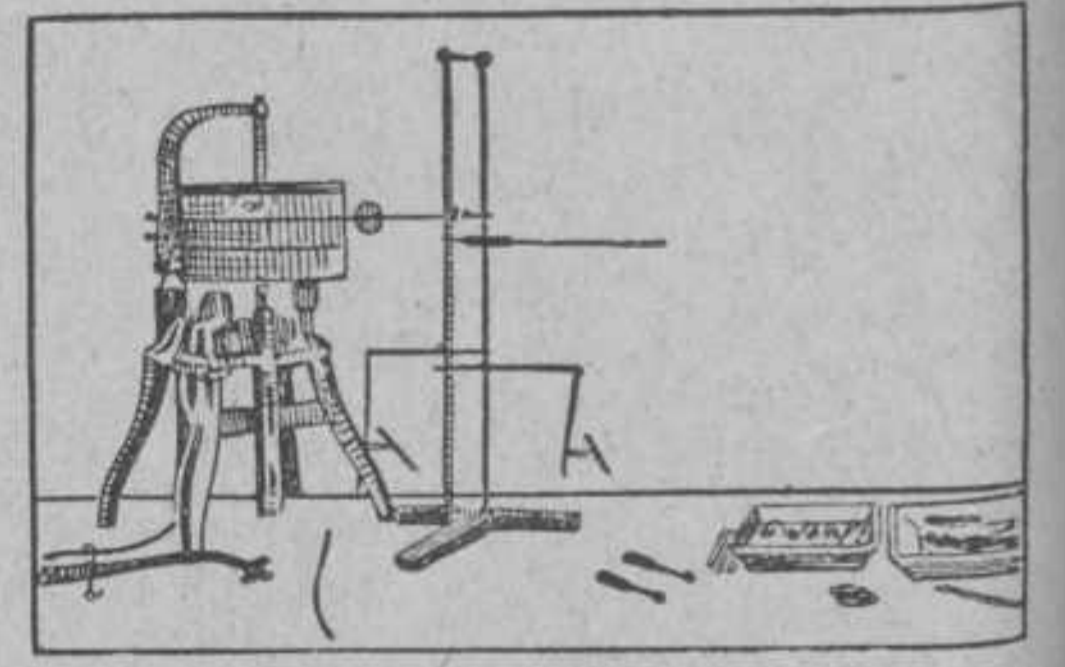
Deze afbeelding is naar eene fotografie. De hoogte der étagère is een halve Meter.

Een postwissel van f 1.75 brengt deze eikenhouten étagère met de boeken in uw bezit. f 1.75 contant en het geheele completa Werk, bestaande uit zes deelen, gebonden in fraaie prachtbanden, worden u met de eikenhouten étagère franco toegezonden. — Eerst nadat gij de boeken een maand lang in huis hebt gehad, betaalt gij weder een luttel bedrag.

Het **Volksonderwijs** zegt: Voor ons liggen twee van de zes deelen, waarin de Wonderen der techniek zijn verschenen. En we zeggen het met eerlijke bewondering — welke deelen! Het nieuwste op het gebied van de meest bewonderenswaardige wijze, waarop 's menschen geest, geleid door de heerlijke ontdekkingen van tot heden vaak ongekende krachten, zich uit, vindt daarin een plaats, in dichte, goed geschreven tekst, in mooie foto's. Wij achten deze uitgave, ook om de uitnemende wijze van bewerking, een groote aanwinst voor ons zelf en voor onze jongeren, een welkome vriend en leermeester voor elk belangstellend in en met zijn tijd meelevend gezin.

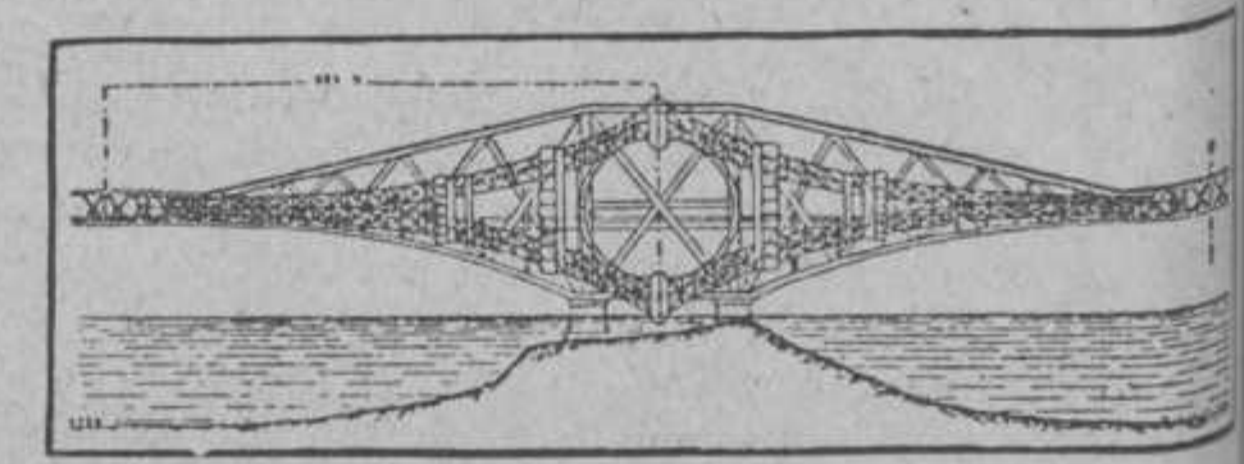
HET GROOTE REGISTER OP DEN INHOUD beslaat alleen reeds zeventig bladzijden met verwijzing naar **RUIM 3600 ONDERWERPEN.** Dit is wel het beste bewijs voor den enormen omvang van het werk.

duidelijk verstaanbaar en alleszins volledig voor den belangstellenden lezer beschreven. — Blader vijf minuten in dit degelijke en toch zoo aangenaam lezende werk, schenk één minuut aan elk van de 6 deelen laat de honderden platen door uw vingers glijden, sla hier en daar een blik op de opschriften boven de pagina's en ge wilt er niet meer van scheiden. Gij zult volmondig erkennen dezen schat van wetenschap op een gebied waar iedereen dagelijks direct of indirect mede in aanraking komt, niet te kunnen missen, wilt ge niet ten achter raken in beschaving en ontwikkeling.

Apparaat ter bepaling van de werking van verschillende vergiften op het hart.

De brug over de rivier de Forth (Engeland). Om een denkbeeld te geven van de lengte dezer brug, zijn hierop twee Eiffeltorens geteekend.

De brug over de rivier de Forth (Engeland). Om een denkbeeld te geven van de lengte dezer brug, zijn hierop twee Eiffeltorens geteekend.

Een Sieraad voor de Huiskamer.

Zendt ons een postwissel van f 1.75 als eerste betaling, en wij zenden u franco en goed verpakt de hiernevens afgebeelde fraaie moderne eikenhouten étagère, met het prachtwerk van 6 deelen in prachtige lederen banden, waar gij en uw geheele gezin nu

Een blik van duizelingwekkende hoogte. (Gezicht op Brooklyn Bridge, New-York.)

Het zijn boeken van de eerste tot de laatste bladzijden leerzaam en boeiend in hooge mate. Men kan er grepen uit doen, in het midden, in het begin, aan het einde, overal is het interessant. **ONDERHOUDEND, LEERZAAM en NUTTIG** voor **IEDEREEN** en voor het **GEHELE GEZIN**

De Wonderen der Techniek.

VIJF groote werk, dat werkelijk „bij” is moderne uitvindingen uitvoerig beschrijft fraaie en interessante afbeeldingen toelicht.

ZES kloeke deelen. Ruim **1800** bladz.

400 platen, kunstbijlagen en andere illustraties.

eenigszins een denkbeeld te kunnen geven van de veelzijdigheid en volledigheid van dit werk, aantrekkelijkheid der behandelde onderwerpen, van de wijze waarop de schrijvers zich van hunne makkelijk begrijpelijk en nochtans niet oppervlakkig hebben gekweten, van de rijke toelichtende tekeningen en van de fraaie uitvoering, hebben wij eene brochure als proeve van bewerking doen samenstellen. Deze brochure wordt op aanvraag gratis en franco toegezonden door den uitgever **J. C. DALMEIJER te Amsterdam, Bredastraat 44.** Haast u echter deze brochure aan te nemen, waarvan wij de laatste partij aangebroken hebben. Gij nu nog zeker de boeken franco en goed verpakt compleet te ontvangen, terwijl gij het op gemakkelijke wijze kunt betalen. Voor verdere inlichtingen leze men de uitgebreide brochure, die op aanvraag gaarne omgaaud wordt franco wordt toegezonden.

Hierlangs af te knippen

en zenden aan den Uitgever **J. C. DALMEIJER** Van Bredestraat 44 te Amsterdam.

Zend mij gratis en franco de uitvoerige brochure over „DE WONDEREN DER TECHNIEK.”

NAAM:

ADEES:

PLAATS:

(ALLES DUIDELIJK s.v.p.)

DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 2 DECEMBER 1910. No. 10.

Delftsche Studenten Schaakclub.

Vrijdag 2 December Algemeene Vergadering op de Leeszaal van de Societeit Phoenix; aanvang 9 uur.

Winterwedstrijd.

Daar het Bestuur gemerkt heeft dat er leden zijn die van meening zijn, dat alleen de in het schaken meergevorderden aan den wedstrijd kunnen deelnemen, brengt het nogmaals ter kennis dat ieder lid der D. S. S. mee kan spelen en dat juist daarvoor de wedstrijd in drie klassen is verdeeld.

Aanstaande Vrijdag 2 December zal de wedstrijd beginnen. De intekenlijst is echter nog geopend tot Woensdag 7 December.

Tot nu toe spelen:

- in de 1e klasse: D. J. van Aalst
G. F. Cool.
P. J. Willekes Macdonald.
- in de 2e klasse A: R. de Brauw.
Jagerink.
Mijnlieff.
Hendriksz.
- in de 2e klasse B: Korteweg.
Scheffer.
Berdens van Berlecom.
- in de 3e klasse A: Hoogendijk.
Cohen Tervaart.
Wijsman.
Sprenger.
- in de 3e klasse B: Streefkerk.
Evers.
Van Hoek.

Vrijdag 2 December zullen de volgende wedstrijden plaats hebben:

- G. F. Cool—Van Aalst.
Jagerink—Mijnlieff.
De Brauw—Hendriksz.
Korteweg—Scheffer.
Wijsman—Sprenger.
Streefkerk—Evers.

Bij eventuele verhindering van één van de spelers moet hij hiervan tijdig aan den Secretaris kennis geven.

De Secretaris,
A. P. G. MIJNLIEFF.

Open Brief aan de Redactie van het Studenten-Weekblad.

Geachte Redactie.

Waar ik steeds, door mij zoozeer gewaardeerde, goede betrekkingen met uwe Redactie mocht onderhouden — eene enkele strubbeling zooals in de beste vriendschap voorkomt daargelaten — doet het mij leed thans over onheusche bejegening te moeten klagen.

In, wat ik zou willen noemen „een hoffelijk Hegeliaansch” bracht de heer E. P. in het vorige nummer van uw blad, na zijne sympathie met het streven der Redactie te hebben betuigd, de redactie onder het oog, dat ze te zijnen opzichte eenen misslag begaan had door tegen zijne bedoeling en wensch zijne inzending in tweeën te knippen tot schade van den inhoud.

De Redactie biedt loyaal nederige excuses aan. Deze nederige excuses voor opstelmoord liggen nog voor druk gereed als één uwer redacteuren reeds weer de schaar lustig ter hand neemt en van eene inzending een stuk afknijpt; dit niet alleen, maar tevens titel en onderschrift verandert.

Het afgeknipte (naar schatting een halve kolom druks) werd teruggezonden met bericht, dat ruimte en tijd voor

drukken hiervoor ontbrak. *) Wél bleek er ruimte te zijn voor een daarna geschreven artikel, ter bestrijding van het verminkte, een artikel van meer dan één kolom van de hand van uwen redacteur-knipper

Deze min of meer onheusche behandeling van de komische kant beziende wendde ik mij in een volkomen openhartig schrijven tot eenen anderen redacteur. Want mijn artikel had tot doel aan te toonen, dat het in onze studentenmaatschappij vaak aan inzicht in organisatie ontbreekt, en ik deed hiertoe enkele grepen op verschillend gebied van ons vereenigingsleven. Het afgedrukte deel van mijn artikel was hiertoe onvoldoende; het scheiden der deelen doet schade aan het doel van den inhoud.

Uw dringend verzoek om niet de eene redacteur door middel van een „onwetende” tweede voor den gek te houden, moet berusten op onbekendheid met den inhoud van het schrijven aan dien tweeden redacteur.

Mijnerzijds heb ik niet het minste bezwaar om dat schrijven te doen afdrukken. In elk geval zult u zich verplicht achten de verdachtmaking in uwe *Correspondentie* van de vorige week te herroepen.

Indien geen zeer overwegend bezwaar uwerzijds bestaat, stel ik er prijs op mijne sinds jaren gebruikte onderteekening T. te handhaven.

Wetende, dat voor het eigenaardig optreden te mijnen opzichte slechts één redacteur verantwoordelijk gesteld kan worden, van hem een op zichzelf staande misslag, teeken ik met de meeste hoogachting als van ouds,

Delft, Nov. 1910.

T.

*) Een ander deel werd wegens plaatsgebrek niet ingezonden.

De Redactie verontschuldigt zich bij voorbaat over haar uitvoerigheid, maar nu de heer T. deze kleine kikker zoo heeft opgeblazen, ziet zij zich wel genoodzaakt zich volkomen te rechtvaardigen.

Waar wij den heer T. reeds ter redactievergadering op alle mogelijke wijze hebben trachten duidelijk te maken hoe de vork in de steel zat en waar dit steeds bij trachten is gebleven, hebben wij de hoop opgegeven de heer T. tot andere gedachten te kunnen brengen, doch willen hieronder voor onze lezers een en ander uiteenzetten daar zij na lezing van bovenstaande brief een verkeerde indruk van de handelwijze der Redactie moeten krijgen.

De heer T. komt steeds met zijn stukken te laat, soms zeer laat, zoodoende werden deze nooit door de Redactie maar steeds door één der redacteuren behandeld. Zoo ook in het bewuste geval dat zich als volgt heeft toegedragen: de betrokken redacteur begeeft zich Donderdagmiddag, met het voornemen nog een en ander naar aanleiding van het Technisch Studenten Tijdschrift en tevens over de voorgestelde wetswijzigingen te schrijven, naar het Redactie-bureau ten einde op de drukkerij de plaatsruimte en tijd van inlevering te bespreken. Onderweg ontmoet hij de heer T., die nog een „klein” artikeltje naar aanleiding der wetswijzigingen geplaatst wenschte te zien, hij moet het evenwel nog schrijven. Op de drukkerij blijkt het noodzakelijk met 't oog op het afdrukken van het eerste blad reeds de titels op te geven, geheel te goeder trouw geeft de redacteur op „Wetswijzigingen” en „Van alles en nog wat.” Terug bij den heer T. deelt de redacteur den titel mede hetgeen toen blijkbaar niet heel diep tot T. doordrong althans protesten bleven uit, wel ontstaat een woordenwisseling over de onderteekening die eindigt met des redacteurs verzekering dat hij niet voor al T.'s nonsens wil aangezien worden en er dus L. T. van zal maken. Ten slotte wordt de afspraak gemaakt dat voor 12 uur 's nachts het artikeltje in des redacteurs bus zal liggen. Deze afspraak werd natuurlijk niet gehouden, doch de redacteur, schrijvende over het T. S. T., vindt te 2 uur een hoeveelheid copie in de bus die weinig strookt met het woord artikeltje. ¹⁾ Wat te doen! De heer T. lag reeds in zoeten rust, onderhandelen verder onmogelijk, de copie moest denzelfden nacht worden ingeleverd; de redacteur besloot bij het doorlezen, het tweede punt dat z. i. niet de minste

¹⁾ Bovendien met de schriftelijke mededeeling, dat de volgende morgen nog een staartje te wachten was! De heer T. bood dat gelukkig den volgenden dag niet meer aan, nadat de redacteur hem geschreven had dat daar heelemaal geen sprake van kon zijn; nu schrijft hij als noot onder zijn open brief dat een ander deel wegens plaatsgebrek niet werd ingezonden, vergeet weer de voorgeschiedenis te melden en misleidt op deze wijze weer onwetende lezers.

samenhang vertoonde met het eerste aan T. terug te zenden en het eerste gedeelte over de wetswijzigingen naar de drukkerij te brengen, waar de ruimte, voor T.'s stuk bestemd, het geheel niet toeliet. Vervolgens zijn eigen reeds lang voorgenomen geschrijf over de wetswijzigingen aanvangende kwam hij van zelf tot een bestrijding van T.'s beweringen op dat punt. Tenslotte bezorgt hij T. zijn 2de deel weerom met een briefje waarin de redenen waarom een en ander geschiedde. Den volgenden middag stuurt de heer T. dit stuk aan een anderen redacteur met een uiteenzettende brief, waarin echter (waarschijnlijk geheel te goeder trouw) vergeten wordt de mondelinge afspraak „het artikeltje” te vermelden. De berekening liep echter mis doordat de eerste redacteur niet sliep zooals de heer T. dacht, maar reeds ten redactie-bureele aanwezig was toen de tweede daar verscheen, de zaak werd uitgelegd en bleef zooals hij was. Hierop volgde de boven afgedrukte open brief.

In deze open brief nu wordt de Redactie verweten het stuk van den heer T. te hebben verminkt, n.l. door:

1°. den titel te veranderen. Uit bovenstaande uiteenzetting zal een ieder wel begrepen hebben dat zulks voortspoot uit het late inkomen van T.'s stuk en dit eenvoudig een gevolg en voorwaarde van plaatsing was, waarin de heer T. zich had te schikken.

2°. het onderschrift te veranderen. Zooals men heeft kunnen lezen wist de heer T. vooruit dat dit gebeuren zou, waaraan de betrokken redacteur evenwel niet het recht ontleenen kon deze daad te plegen zonder toestemming van de geheele Redactie, hij biedt dus daarvoor bij deze zijn verontschuldigen aan.

De Redactie, na rijp beraad, heeft gemeend dat niet voldoende redenen aanwezig waren T.'s onderteekening te weigeren, doch verzoekt hem, waar hij vroeger reeds uit eigen beweging L. T. teekende, dit in 't vervolg steeds te doen, daar het voor de betrokken redacteur zeer onaangenaam is (zooals reeds enkele malen is geschied) over T.'s beweringen te worden aangesproken.

3°. van de inzending een stuk af te knippen. Niemand zal ontkennen dat dit is geschied, doch ook geen der redactieleden kan dit geval op één lijn stellen met dat van den heer Prins. Hier gold het: in 't geheel niet plaatsnemen of een gedeelte alleen, **doordat de heer T. alweer¹⁾ de afspraak over de lengte had voorbij gezien; bespreking met den heer T. was, alweer door het late inzenden, onmogelijk**, de betrokken redacteur meende de heer T. een dienst te bewijzen door althans een vrijwel afzonderlijk staand gedeelte te plaatsen²⁾; hij kan er een volgende maal op rekenen het **geheele** stuk in zijn bus terug te vinden. Het feit dat een redacteur een kolom vulde over 't zelfde onderwerp doet niets ter zake, bedoelde redacteur had deze taak reeds ter redactievergadering op zich genomen, door het inkomen van het stuk van den heer T. kon hij zijn denkbeelden in den vorm van een bestrijding van den heer T. uitspreken.

Onze correspondentie van twee weken geleden blijven wij zeer zeker handhaven; waar de heer T. reeds ter redactievergadering heeft toegegeven dat een poging tot voor den gek houden is gedaan en waar wij blijven meenen, dat de heer T. door het niet vermelden der mondelinge afspraak de tweede redacteur in gedeeltelijke onwetendheid liet, is o.i. van een verdachtmaking geen sprake. Wel willen wij aannemen dat een en ander geheel ter goeder trouw door den heer T. is geschied; wij moeten hem evenwel er op wijzen dat hij reeds meermalen, wanneer een der redacteurs een dergelijk te laat ingekomen stuk om welke reden dan ook, weigerde, bij een andere redacteur een tweede poging deed en dat wij, daargelaten of deze tweede redacteur door hem al of niet volledig wordt ingelicht, een dergelijke handelwijze steeds verkeerd achten.

Ten slotte spreken wij de overtuiging uit dat al deze narigheid voortspuit uit het te laat inkomen van T.'s stukken en nooit strubbelingen zouden voorkomen als de heer T. zich maar wilde houden aan „**Dinsdagmiddag vóór 4 uur**”.

De Redactie.

1) Reeds vroeger gaf dit tot ruzie tusschen de Redactie en den heer T. aanleiding.

2) Het verband dat de heer T. er in legt ontging en ontgaat hem ook nu nog.

Weekverslag.

Ca — hhèè — trien — hhèè 'k mag je gerne zien — hhèè. Wie dit niet begrijpt of wie nog meer van onze open-brief-uitgeputte hersenen verlangt is een lummel.

Studiebelangen.

ALGEMEENE VERGADERING CIVIELE FACULTEIT.

Tot haar spijt zag de C. C. zich genoodzaakt wegens byzondere omstandigheden de vergadering der Civiele faculteit, oorspronkelijk te houden op Dinsdag l.l., niet te laten doorgaan.

Deze vergadering zal echter binnenkort gehouden worden en zullen datum en uur tijdig door aanplaking worden bekend gemaakt.

Namens de C. C.

J. C. M. WIJSMAN.

Technische Hoogeschool.

CANDIDAATS-EXAMENS.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
Gezien het schrijven van Curatoren der T. H. te Delft van 21 November 1910, No. 1270;

Gelet op art. 17 van het Koninkl. besluit van 4 Juli 1905 (Staatsblad No. 227);

Heeft goedgevonden:

te bepalen, dat aan de Technische Hoogeschool te Delft, behalve vóór de zomervacantie van het jaar 1911, tot het afleggen van het candidaats-examen in zijn geheel, voor alle groepen van aanstaande ingenieurs of van een gedeelte van dat examen voor die groepen, voor welke het candidaats-examen in gedeelten kan worden gesplitst, de gelegenheid zal worden gegeven voor alle groepen van aanstaande ingenieurs in den loop van de maand Januari 1912.

's Gravenhage, 26 November 1910.

Overeenkomstig de geparafeerde minuut,
De Secretaris-Generaal,

Delft, 30 Nov. 1910. (get.) J. B. KAN.

—o—

Dr. J. G. Sleswijk, Arts, door H. M. de Koningin bij besluit van 10 September 1910 benoemd tot hoogleeraar in de Technische Hygiëne aan de Technische Hoogeschool, zal op Dinsdag 6 December 1910, des namiddags ten 3 uur, in de groote zaal van den Stads Doelen, zijn ambt aarvaarden met het houden eener redevoering, ter bijwoning waarvan alle belangstellenden worden uitgenoodigd.

—o—

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Binnenlandsche Zaken, dd. 25 November 1910 no. 8616 afd. H. M. O. is: 1°. met ingang van 1 December 1910 aan C. Schurink op zijn verzoek eervol ontslag verleend als bediende-instrumentmaker aan de Technische Hoogeschool te Delft, 2°. voor het tijdvak van 1 December 1910 tot en met 30 November 1911 benoemd tot bediende-instrumentmaker aan de Technische Hoogeschool te Delft K. van den Dool, thans leerling-instrumentmaker aan die hoogeschool.

—o—

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 29 November 1910 no. 8885, afd. H. M. O. is voor het tijdvak van 1 December 1910 tot en met 31 Augustus 1911 benoemd tot assistente voor de delfstof- en aardkunde aan de Technische Hoogeschool te Delft Mejuffrouw A. M. D. Langezaal, technoloog te Leiden.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

SOCIAAL-DEMOCRATISCHE STUDENTENCLUB.

Huishoudelijke vergadering op Donderdag 8 December, 's avonds 8 uur, in het gebouw van 't Nut van 't Algemeen, Oude Delft 48.

Inleider J. G. van Dillen, Doctorandus Staatswetenschappen. Onderwerp: De verscherping van den klassenstrijd. Introductie bij bestuur en leden.

CORRESPONDENTIE.

Door tijdsgebrek ben ik verhinderd in dit blad nadere toelichting te geven over de volgens mij nog steeds geldende bezwaren tegen het T. S. T. De volgende week hoop ik de inzenders over dit onderwerp te woord te staan.

E. H.

Den heer H. C. Duyvendak wordt verzocht in het vervolg te trachten naar iets meer leesbare copie: zettters zijn 66k menschen!

E. H.

ADVERTENTIEN.

Ondergeteekende beveelt zich aan voor
Strijk- en Harmonie-Orkest,
bestaande uit een, drie, vijf of meer eerste klas musici.

— BILLIJKE CONDITIES. —

Adres: B. J. FELS, Molenstraat 40.

Verschenen bij H. C. DELSMAN te AMSTERDAM
en bij den Boekhandel verkrijgbaar:

HITOPADEÇA.

Spreuken en Sproken uit het Sanskriet vertaald

DOOR

H. G. VAN DER WAALS.

Met aantekeningen.

Prijs: Ingehaaid f 2,50. Gebonden f 3,25.

Voor het
**Omlijsten van
Corpsdiploma's**
met rood linnen rand,

beveelt zich aan de

Technische Boekhandel en Drukkerij

J. WALTMAN Jr.,

Binnenwatersloot 33-35, Delft.

BOEKBESPREKING.

Niet vaak wordt ons S. W. versierd door een dergelijke reuzenadvertentie als de nu geplaatste voor het zesdeelig boek „De Wonderen der Techniek”. Moge de uitgever het succes hebben dat het op veler verlanglijstje voor den goeden Sint een plaatsje vindt.

AGENDA.

DEN HAAG.

Zaterdag 3 Dec. Schouwv.: Fransche Opera: „Zaza”; 8 uur.
Diligentia: Piano-avond van Télémaque Lambrino;
8 uur.

Maandag 5 Dec. Schouwburg. Fransche Opera, Middag-
voorstelling van „La Mascotte”; 2 uur.

Woensdag 7 Dec. Diligentia: 2e Sonaten-avond van Ch. van
Isterdael, met medewerking van Karel Textor en Louis
Delune; 8 uur.

ROTTERDAM.

Zondag 4 Dec. Groote Schouwv.: Duitsche Opera, directie
Henri Maal: „Faust”; 8 uur.

Donderdag 15 Dec. Groote Schouwburg: Gezelschap Royaards;
„Lucifer”; 8 uur.

DINERTAFELS voor 8 à 10 personen
tegen 75 cts. per couvert. **KOFFIE-
TAFELS** tegen 30 cts. per couvert.

Adres F. J. A. DE GROOT, Verversdijk 43.

Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr.,

Binnenwatersloot 33-35. -- DELFT.

VOORRADIG:

UHLANDS INGENIEUR-KALENDER 1911. f 1,95

BETON KALENDER 1911. „ 2,60

KALENDER für EISENBAHN TECHNIKER „ 3,—

INGENIEUR-KALENDER f. WASSER-STRASSEN-
BAU und KULTUR-INGENIEURE.

D. C. M. JANSSEN,
Oude Langendijk 9.

Bordeaux, Rijn- en Moezelwijnen,
Port, Madera, Sherry,

:: **CHAMPAGNE.** ::

Specialiteit in Fijne Dessertlikeuren en
Whisky's.

Ontbiedt

S. LOGCHER,

: CHOORSTRAAT 46, :

die betaalt den HOOGSTEN PRIJS voor
net gedragen Heerenkleeding.

DELFTSCHÉ
Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr.

BINNENWATERSLOOT 33—35.

Losse nummers verkrijgbaar van:

SPORTBLADEN.

DE COURANT (alleen Maandagochtendnummer)	5 cent.
HET MAANDAGOCHTEND BLAD, (Sportnieuws)	5 "
SPORTKRONIEK.	10 "
SPORTBLAD	10 "
REVUE DER SPORTEN	15 "
DE SPORT	10 "

GEILLUSTREERDE WEEKBLADEN.

DE PRINS	6 cent.
DE WERELDKRONIEK	10 "
DE WEEK	15 "
DIE WOCHÉ	20 "
BUITEN	15 "
HOLLAND EXPRESS	12 ¹ / ₂ "
PAK ME MEE	5 "
HET STUIVERSBLAD	5 "
HET LEVEN	9 "

Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr.,
 Binnenwatersloot 33-35. -- DELFT.

NIEUWE UITGAVEN.

Jongens- en Meisjeslectuur.

CORN. NOORDWAL. Mathilde Polenius. Geb. f 2,90
 JOH. KIEVIET. Pension Zonneduin. " " 2,90

Romans en Novellen.

LILY BRAUN. Herinneringen van eene Socialiste. Geb. f 2,90

Brochures.

PAEDAGOGISCHE VLUGSCHRIFTEN Serie II.
 No. 3. (Waar zijn en waarheid spreken). f 0,40
 BERNARD SHAW. Zijn artisten gedegenereerd?
 Vertaling van H. TAIRFASE. " 0,60
 JOS VAN VEEN. Wie kaatst moet den bal ver-
 wachten. De Encycliciek voor het Nederlandsche
 volk bewerkt en toegelicht. " 0,75
 DONK. Het Nederlandsche Officierskorps. " 0,25
 DONK. Het papier in het leger. " 0,25

Kalenders.

MEYER'S Historisch-Geographische Kalenders 1911. f 1,15
 JAPAÑSCHE KALENDERS 1911 in verschillende
 prijzen.
 MEESTERWERKEN Oud-Hollandsche en Vlaamsche
 Kunst. " 2,75

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.